

- İtiraz Eden (Davacılar) : 1- Ekoloji Kollektifi Derneği
2- TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası
3- TMMOB Çevre Mühendisleri Odası
4- Tüketici Hakları Derneği
- Vekilleri : Av. Emre Baturay Altınok
Uğur Mumcu Sk. No:54/8 G.O.P.- Çankaya/ANKARA
- Karşı Taraf (Davalı) : Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı -ANKARA
- Vekili : Hukuk Müşaviri Aylin Polat -aynı yerde-
- İstemin Özeti : Danıştay Onuncu Dairesince verilen yürütmenin durdurulması isteminin reddine ilişkin 23/01/2013 günlü, E:2012/4283 sayılı karara, davacılar itiraz etmekte ve yürütmenin durdurulmasını istemektedirler.
- Danıştay Tetkik Hâkimi : Bülent Küfüdür
- Düşüncesi : Davacıların itirazının reddi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca dosya incelendi, gereği görüldü:

Biyogüvenlik Kurulu'nun genetiği değiştirilmiş MON810 mısır çeşidi ve ürünlerinin hayvan yemlerinde kullanılmasına izin verilmesi yolundaki 21/04/2012 günlü, 28271 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 18 sayılı kararının iptali ve yürütmenin durdurulması istemiyle açılan davada; Danıştay Onuncu Dairesince verilen yürütmenin durdurulması isteminin reddine ilişkin 23/01/2013 günlü, E:2012/4283 sayılı karara, davacılar itiraz etmekte ve yürütmenin durdurulmasını istemektedirler.

Anayasanın 56. maddesinde; herkesin, sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkına sahip olduğu ve Devletin, herkesin hayatını beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlamakla görevli bulunduğu; 90. maddesinin 5. fıkrasında ise, usulüne göre yürürlüğe konulmuş milletlerarası andlaşmaların kanun hükmünde olduğu, bunlar hakkında Anayasaya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesine başvurulamayacağı, usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası andlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda, milletlerarası andlaşma hükümlerinin esas alınacağı hükümlerine yer verilmiştir.

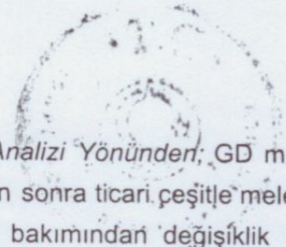
5977 sayılı Biyogüvenlik Kanunu'nun 1. maddesinin 1. fıkrasında; bu Kanunun amacının, bilimsel ve teknolojik gelişmeler çerçevesinde, modern biyoteknoloji kullanılarak elde edilen genetik yapısı değiştirilmiş organizmalar ve ürünlerden kaynaklanabilecek riskleri engellemek, insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevrenin ve biyolojik çeşitliliğin korunması, sürdürülebilirliğin sağlanması amacıyla biyogüvenlik sisteminin kurulması ve uygulanması, bu faaliyetlerin denetlenmesi, düzenlenmesi ve izlenmesi ile ilgili usul ve esasları belirlemek olduğu; 2. maddesinin (ü) bendinde, risk değerlendirmesinin, GDO ve ürünlerinin, genetik değişiklikten dolayı, insan, hayvan ve bitki sağlığı ile biyolojik çeşitlilik ve çevre üzerinde sebep olabileceği risklerin ve risk kaynağının test, analiz, deneme gibi bilimsel yöntemlerle tanımlanmasını, niteliklerinin belirlenmesini, değerlendirilmesini ve risk unsurlarının belirlenmesini kapsayan dört aşamalı süreci ifade ettiği; aynı maddenin (z) bendinde, sosyo-ekonomik değerlendirmenin, başvuru hakkında karar verilmeden önce değerlendirmek üzere, GDO ve ürünlerinin çevreye serbest bırakılması ve kullanılması sürecinde biyolojik çeşitlilik ve kullanıcıları ile çiftçiler üzerindeki etkilerden kaynaklanacak sosyo-ekonomik bedelleri belirlemek üzere bilimsel esaslara dayanarak yapılan tüm çalışmaları ifade ettiği; 3. maddesinin 1. fıkrasında, insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevrenin ve biyolojik çeşitliliğin korunması ve sürdürülebilir kullanımı

gözönünde bulundurularak GDO ve ürünlerinin ithalatı, ihracatı, deneysel amaçlı serbest bırakılması, piyasaya sürülmesi ile genetiği değiştirilmiş mikroorganizmaların kapalı alanda kullanımına, bilimsel esaslara göre yapılacak risk değerlendirmesine göre karar verileceği; risk değerlendirme sonuçlarına göre risk oluşturmayacağı belirlenen başvurular için verilen kararın geçerlilik süresinin on yıl olduğu; aynı maddenin 5. fıkrasında, GDO ve ürünlerinin, insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevre ve biyolojik çeşitliliği tehdit etmesi, üretici ve tüketicinin tercih hakkının ortadan kaldırılması, çevrenin ekolojik dengesinin ve ekosistemin bozulmasına neden olması, GDO ve ürünlerinin çevreye yayılma riskinin olması, biyolojik çeşitliliğin devamlılığını tehlikeye düşürmesi, başvuru sahibinin biyogüvenliğin sağlanmasına yönelik tedbirleri uygulamak için yeterli teknik donanıma sahip olmadığına anlaşılması durumlarında başvuruların reddedileceği; 12. fıkrasında, GDO ve ürünleri ile ilgili yapılan başvurular hakkında risk ve sosya-ekonomik değerlendirmeye ilişkin bilimsel raporların, Kurul tarafından, biyogüvenlik bilgi değişimi mekanizması vasıtasıyla kamuoyuna açıklanacağı, Kurul'un bu görüşleri de dikkate alarak nihai değerlendirme raporu ile olumlu kararının toplantı tarihinden itibaren en geç otuz gün içinde gerekçeleri, varsa karşı oy gerekçeleri ve imzaları ile birlikte tekemmül ettirmek ve Bakanlığa sunmak zorunda olduğu, Kurul kararlarının Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe gireceği; 16. maddesinde de, bu Kanun'un uygulanması ile ilgili usul ve esasları düzenleyen yönetmeliklerin, Kanunun yayımı tarihinden itibaren en geç üç ay içerisinde Bakanlık tarafından çıkarılacağı hükme bağlanmıştır.

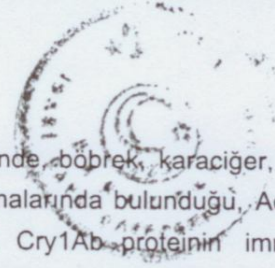
Anılan Kanuna dayanılarak davalı Bakanlık tarafından çıkarılan " Genetik Yapısı Değiştirilmiş Organizmalar ve Ürünlerine Dair Yönetmelik" 13/08/2010 günlü, 27671 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiş olup, bu Yönetmelikte, GDO ve ürünlerinden kaynaklanabilecek risklerin engellenmesi, insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevrenin ve biyolojik çeşitliliğin korunması için, gıda ve yem amaçlı genetik yapısı değiştirilmiş organizma ve ürünlerle ilgili başvuru, değerlendirme, karar, ithalat, ihracat, etiketleme, piyasaya sürme, denetim, kontrol, araştırma, geliştirme v.b. hususlara ilişkin usul ve esaslar belirlenmiştir.

Diğer taraftan; 1992 yılında Rio de Janeiro'da yapılan "Birleşmiş Milletler Çevre ve Kalkınma Konferansı"nda çevrenin ve insan sağlığının korunmasına yönelik olarak kabul edilen temel ilkeler arasında "İhtiyatlılık İlkesi"ne yer verilmiş olup, bu ilke uyarınca çevreyi korumak için ihtiyati (ön tedbirci) yaklaşımın devletlerin kendi kabiliyetlerine göre geniş olarak uygulanacağı, ciddi ve geri dönüşürülemez hasar tehlikesi olan yerlerde tam bilimsel kesinlik eksikliğinin çevresel kirlenmenin önlenmesi için gecikmenin sebebi olarak kullanılmayacağı belirtilmiştir.

Ayrıca, 29/08/1990 günlü, 4177 sayılı Kanun ile onaylanması uygun bulunan ve 21/11/1996 günlü, 96/8857 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile onaylayarak 27/12/1996 günlü, 22860 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi"nde de biyolojik çeşitliliğin önemli ölçüde azalması veya yok olması tehdidi söz konusu olduğunda, tam bir bilimsel kesinlik bulunmamasının, bu tehdidi önleyecek veya en aza indireyecek tedbirleri ertelemek için bir gerekçe olarak kullanılmaması gerektiği öngörülmüştür. Anılan Sözleşme kapsamında kabul edilen, ülkemizin taraf olduğu ve 5977 sayılı Biyogüvenlik Kanunu hazırlanırken de esas alınan "Biyogüvenlik Cartagena Protokolü" nde Rio Deklarasyonununun 15 nolu prensibinde yer alan ön tedbirci (ihtiyatlılık) yaklaşımının yeniden onaylandığı belirtildikten sonra anılan Protokolün Genel Hükümler başlıklı 2.maddesinin 2.fıkrasında; tarafların , insan sağlığı üzerindeki riskleri de göz önünde bulundurarak, herhangi bir değiştirilmiş canlı organizmanın geliştirilmesi, muamelesi, taşınması, nakli, kullanımı ve çevreye serbest bırakılmasının biyoçeşitlilik üzerindeki risklerini engelleyecek ya da azaltacak şekilde gerçekleştirilmesini sağlayacakları

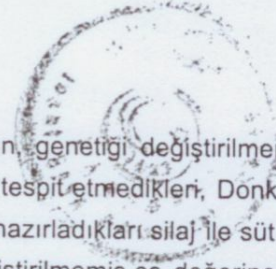

çok araştırmacı tarafından doğrulandığı, 3-) *Tarımsal Özelliklerin Analizi Yönünden*; GD mısır çeşitlerinin biyoteknolojik yöntemlerle amaca yönelik genlerin aktarılmasından sonra ticari çeşitlemelemlenerek elde edildiği için sadece aktarılan gen, yani böcekler dayanaklılık bakımından değişiklik içerdiği, 1984 yılından bu yana yapılan denemelerin MON810 mısır çeşidinin önemli tarımsal özellikler bakımından geleneksel mısır çeşitleri ile bir farklılığının olmadığını gösterdiği (EFSA, 2007) 4-) *Çevresel Risk Değerlendirmesi Yönünden*; çevresel risk değerlendirmelerinin, MON810 mısır çeşidinin kullanımı dikkate alınarak hayvan yemi şeklinde tüketimi sonrası sindirim sisteminden başlayıp dışkı ve gübre şeklinde indirekt şekilde maruz kalma, genetiği değiştirilmiş ürünü taşıma, depolama ve işleme esnasında kazayla çevreye yayılma riskleri ile sınırlı tutulduğu, genetik değişiklikten kaynaklanabilecek yayılma potansiyelinin; söz konusu mısır çeşidinin böcek dayanaklılık geni dışında hastalıklara dayanıklılık, diğer kültür bitkileri ile rekabet, sağlıklı koşullarda yaşamını sürdürme, dormansi fazına sahip olmama gibi klasik mısır çeşitlerine göre farklı bir özellik içermediği ve mısır üretim alanları dışına kendiliğinden yetişerek yaşama şansının bulunmadığı, 5-) *Bitkiden Bitkiye Gen Transferi Yönünden*; mısırın uygun koşullarda tarımsal ekosistem içinde canlılığını sürdürebilen bir tür olduğu ithali talep edilen MON810 mısır çeşidinin sadece yem amaçlı kullanılacağı, bununla birlikte kontrol edilemeyen faktörler (kaza, dikkatsizlik, kasıt vb.) ile çok az da olsa çevreye yayılma olasılığı olduğu, çevreye kazara dağılan genetiği değiştirilmiş mısır tohumlarından yetişen bitkilerdeki böcek dayanaklılık geninin varlığının zararının yoğun olduğu koşullarda bu bitkiler için bir avantaj gibi görüldüğü, genetiği değiştirilmiş mısırın ülkemizde sadece ılıman iklime sahip bölgelerde ertesi yıla kalabilme ihtimalini taşıdığı, bu durumda da, ülkemizde çevre koşullarından gelişerek önemli popülasyonlar oluşturma ihtimalinin görünmediği, 6-) *Bitkiden Bakteriye Gen Transferi Yönünden*; MON810 mısır çeşidinde yer alan genlerin insan ve hayvan sindirim sistemindeki mikroorganizmalara transferinin mümkün görülmediği, çok az bir olasılıkla bu transfer gerçekleşmiş olsa bile insan ve hayvan sağlığı açısından olumsuz bir etkinin söz konusu olamayacağı (EFSA, 2009), 7-) *Hedef Organizmalar ile Etkileşim Potansiyeli Yönünden*; MON810 mısır çeşidinin ülkemizde yetiştirilmediği sürece, taşıma, depolama ve işleme sırasında kazara etrafa dağılması ve buradan popülasyonlar oluşturmaları ve genetiği değiştirilmiş mısırla beslenen hayvanların dışkı ve gübreleri yoluyla ülkemizdeki hedef organizmaların popülasyonları üzerinde söz konusu proteince direnç riski yaratması olasılığının oldukça düşük olduğu, 8-) *Hedef Olmayan Organizmalar ile Etkileşim Potansiyeli Yönünden*; MON810 mısır çeşidindeki Cry1Ab proteinleriyle çevreye kazara dağılan tohumlardan oluşan bitkilerden veya hayvan dışkı ve gübreleri ile hedef olmayan organizmalara karşılaşmasının olası olduğu, bu durumda Cry proteinlerinin seçiciliği dikkate alınarak benzer taksanoyik grup içinde yer alan hedef olmayan organizmaların etkilenmesinin ihtimal dahilinde olduğu (DECD, 2007), ancak bu konuda yapılan birkaç çalışmanın topraktaki genetiği değiştirilmiş bitkilerde beslenen Cry proteinlerinin toprakta kalıcı olmadığı gibi herhangi bir birikimin de söz konusu olmayacağını gösterdiği, 9-) *Toksikolojik Değerlendirmeler Yönünden*; Onosa ve ark. (2008) tarafından yapılan bir çalışmada, kimyasal olarak mide bağırsak hasarı oluşturulmuş sıçanlar ile mide hasarı oluşturulmamış sıçanlara 28 gün boyunca ağızdan verilen Cry 1 Ab proteininin herhangi bir olumsuz etkiye neden olmadığını belirlediği, E.coli'den elde edilen Cry 1 Ab proteininin, pepsin içeren yapay mide sıvısında 2 dk. içinde parçalandığı, ancak tripsin içeren yapay bağırsak sıvısında 19,5 saat içinde dahi etkilenmediğinin belirtildiği (EFSA, 2009), Jennings ve ark. (2003) 42 gün boyunca %50-60 oranında MON810 mısır içeren bir yemle beslenen etlik piliçlerin göğüs dokularında Cry 1 Ab proteinini veya Cry1 Ab geninin parçalarını belirleyemedikleri, ancak, Rossi ve ark. (2005)'de etlik piliçler ile yaptıkları çalışmalarda MON810 mısır ile beslenen grupların hem kursak hemde taşlıklarında Cry 1 Ab geninin parçalarını tespit ettikleri ancak dokularında tespit edemediklerini bildirdikleri, MON810 mısırla

beslenen besi danası, etlik piliç ve domuzlarda plazma örneklerinde, böbrek, karaciğer, dalak ve kas dokularında Cry1Ab geninin varlığının saptanmadığı başka çalışmalarında bulunduğu, Adel-Patient ve ark. (2011) tarafından yapılan bir çalışmada farelere verilen Cry1Ab proteininin immun yanıtları etkilemeyeceği sonucuna varıldığı, Kadlec ve ark. (2009) tarafından yapılan bir çalışmada 42 gün boyunca MON810 mısır içeren yemle beslenen etlik piliçlerde hemotolojik ve biyokimsiyal parametreler ile kesim ağırlıkları canlılık ağırlık artışı, ölüm oranı yönünden bir olumsuzluk tespit edilemediğinin bildirildiği, Guertler ve ark. (2009) tarafından yapılan bir çalışmada MON810 içeren yemin, 25 ay boyunca süt ineklerine yedirildiği ancak ineklerin süt kalitelerinde bir değişiklik saptanmadığı gibi genetiği değiştirilmiş gen kalıntısına da rastlanmadığı, Walsh ve ark. (2011) 32 adet süttan kesilmiş 28 günlük erkek domuz kullanarak yaptıkları 31 günlük beslenme denemeleri sonunda, domuzların kalp, karaciğer ve dalak ağırlıklarında gruplar arasında önemli bir artış belirlenmediği, MON810 mısır çeşidi tüketen domuzların böbrek ağırlıklarında ise önemli bir artış olduğu, ancak gerek böbrek gerekse muayene edilen diğer organlarında herhangi bir histopatolojik değişiklik görülmediği, ayrıca kanda yapılan biyokimyasal analizlerde böbrek ve karaciğer fonksiyonlarının etkilenmediğinin belirlendiği, Vendomois ve ark. (2009) tarafından 3 genetiği değiştirilmiş ticari mısır çeşidi (NK 603, MON810 ve MON863), ve genetiği değiştirilmemiş isogenik eşdeğerleri ile 4-6 haftalık erkek ve dişi Sprague-Dawley ırkı sıçanlarda 5 ve 14 haftalık besleme sonrası idrar, serum değerleri alındığı ve organ başına yaklaşık 60 farklı biyokimyasal parametrenin incelendiği, denemeler sonunda yapılan analizlerin bu 3 GD mısır çeşidinin mısır tüketimi, seks ve doza bağlı olarak yan etkileri olduğunun gösterildiği, bu olumsuz etkilerin üç GD mısırdaki farklı olmakla birlikte temel detoksifikasyon organlarından karaciğer ve böbrekte olduğunu aynı zamanda kalp, adrenal bezler, dalak ve haematopoitik sistemin de etkilendiğini bildirildiği, araştırmacıların, özellikle bu 3 mısır çeşidi ile 2 yıllık uzun süreli besleme denemeleri yapılması gerektiğini ve bu denemelerde özellikle böbrek ve karaciğer üzerinde yoğunlaşılması gerektiğini bildirdikleri, Sagstad ve ark. (2007) GD mısırla beslenen balıkların bağırsaklarındaki SOD ve CAT enzimlerinin artışını, MON810 mısırdaki delta endotoksinin varlığına bağladıkları, başka çalışmaların sonuçlarıyla destekledikleri iddialarında sindirim kanalının yabancı DNA ve proteinlerle ilk temas yeri ve giriş yolu olması nedeniyle olası stres yanıtlarının ilk burada görüleceğini ifade ettikleri, Finamore ve ark. (2008) MON810 ve GD olmayan eşdeğeri mısırları tüketen korunmasız (yeni süttan kesilen 21 günlük) ve 18-19 aylık yaşlı farelerde (erkek Balb/c) bağırsak ve çevresel immun yanıtlarını değerlendirdikleri, deneyin sonunda gruplar arasında ortalama vücut ağırlığı ve yem tüketimi açısından, ayrıca dalaktaki lenfositlerin proliferasyonunda farklılık görülmediğinin bildirildiği, ancak kontrol grubuyla karşılaştırıldığında MON810 mısırla beslenen farelerin bağırsak ve çevresel kısımlarında T ve B hücreleri ile bazı diğer hücrelerin oranında farklılıklar bulunduğu, ayrıca serum sitokin düzeylerinin de arttığının belirtildiği, bu değişimlerin en çok, GD mısırla 30 gün beslenen süttan kesilmiş farelerde bulunduğu, 90 gün beslenenlerde yalnızca B hücrelerinin artış gösterdiğinin kaydedildiği, yaşlı farelerde görülen değişikliklerin ise 30 gün beslenen farelerde görülen değişikliklerle aynı olduğunun saptandığı, araştırmacılar bu sonuçların çok genç ve yaşlı farelerin immunolojik bozulmaya daha duyarlı olduğunu gösterdiğini, farelerin 111 günlük olana kadar (90 günlük besleme+21 günlük yaş) kazandıkları dirençle birlikte bozulduğuna kanıt olması için daha ileri araştırmaların yapılması gerektiğini, GD bitki ve ürünlerin toksikolojik değerlendirmelerinde bağırsak ve çevresel bağışıklık yanıtının değerlendirilmesi gerektiğini ifade ettikleri, ancak, bu çalışma dikkate alındığında araştırmacıların materyal ve metodunda belirttikleri mikotoksin (özellikle FB1 veya DON) miktarları gerek MON810 gerekse genetiği değiştirilmemiş eşdeğerinde kabul edilebilir seviyenin üzerinde olduğunun dikkati çektiği, bu nedenle

söz konusu olumsuz etkilerin mikotoksinin varlığından da kaynaklanabileceği kanaatine varıldığı, Adel-Patient ve ark., (2011)'da saf Cry1 Ab proteini, MON810 ve genetik olarak değiştirilmemiş eşdeğeri ile fareler (Balb/c) intra peritoneal ve intra gastrik yolla immunize edilerek, proteinlerin immunolojik ve metabolomik etkilerinin araştırıldığı, değerlendirmeler sonunda intragastrik uygulamada MON810'un GD olmayan eşdeğerine göre çok az farklılık gösterdiği, ancak immun cevap konusunda proteinler arasında bir farklılık görülmediği sonucuna varıldığı, ülkemizde Kılıç ve Akay (2008) tarafından bir çalışmada 18 dişi, 9 erkek Wistar albino sıçanlarda 3 nesil boyunca sürdürülen besleme denemeleri sonrası histopatolojik incelemeler ve biyokimyasal analizler yapılarak Bt mısırın etkileri araştırıldığı, hayvanların tesadüfe göre 6 dişi ve 3 erkek olmak üzere 3 gruba ayrıldığı ve I. Gruba standart diyet, II. Gruba standart diyet + % 20 oranında GD olmayan mısır, III Gruba standart diyet + % 20 oranında Bt mısır içeren diyet uygulandığı, yapılan denemelerde her üç grupta da 3 nesil boyunca yeni doğanlarda klinik görünüm açısından olumsuz bir etkiye rastlanmadığı, bütün gruplarda sıçanların vücut ağırlıklarında farklılık görülmediği, *ancak grup II ve III te dişi sıçanların nisbi karaciğer ağırlıklarında ve grup II dişi sıçanların nisbi böbrek ağırlıklarında azalma saptandığı, ayrıca grup II erkek sıçanların nisbi böbrek ağırlıklarında istatistiksel olarak önemli azalma belirlendiği, histopatolojik incelemeler ve biyokimyasal analizler değerlendirildiğinde, Bt mısır ile beslenen sıçanların sindirim kanalı, karaciğer ve böbrek dokularında histopatolojik açıdan çok önemli değişikliklere rastlanmamış, ancak kısa süreli besleme çalışmaları ile kıyaslandığında karaciğer ve böbrek dokularında ve serum enzim seviyelerinde bazı farklılıklar tespit edildiğinin bildirildiği, araştırmacıların Bt mısır ile beslenen sıçanlarda histopatolojik ve biyokimyasal açıdan düşük düzeyde farklılıklar olduğunu, bunun 3 nesil boyunca sıçanlarda olumsuz bir etkiye neden olmadığını, ancak farklı hayvan türleri ile uzun süreli besleme denemeleri sonrası gelişen teknolojiye paralel olarak yeni yöntemler ile araştırmaların yapılması gerektiği* sonucuna vardıkları, 10-) *Allerjenite Yönünden;* toprak mikroorganizması olan Bacillus thuringiensis subsp. kurstaki'den köken alan Cry1Ab geninin allerjenik olmadığı bilindiği, Cry1Ab proteini biyoinformatik analizlerle incelendiği ve bilinen allerjen proteinlerle homolojisi bulunmadığı, ayrıca Cry1Ab proteini asidik şartlarda kararlı olmadığı ve yapay mide şartlarında hızla parçalandığından alerjik olmadığı sonucuna varıldığı, Nakajima ve ark (2007), gıda alerjisine sahip Japonlarda MON810 mısırında ifade edilen Cry1Ab proteinine özel IgE antikorlarının oluştuğunu kaydetmişlerse de bunun önemli olmadığını bildirdikleri, Batista ve ark. (2005), astım hastası bireyler ile gıda ve solunum alerjisi olan çocuklarda MON810 mısırının ekstraktlarıyla yapılan deri prick testlerinde önemli bir alerjik durumun olmadığını belirttikleri, Custodio ve ark (2006) Bt11 mısır tüketen domuzlarda (baştan sona, yani 17 kg canlı ağırlıktan 120 kg canlı ağırlığa varana kadar sürekli tüketenlerde) ortalama günlük yem tüketiminde artış belirlerken 60 kg'dan sonra yapılan beslemede (120 kg olana kadar) bu değişikliğin olmadığını belirttikleri, yine benzer bir çalışmada MON810 mısır tüketen domuzların ortalama canlı ağırlık kazancında artış olduğunu bildirdiği, (Piva ve ark., 2001), ancak, açıklanan son 2 araştırmada bu artışın GD mısırlardaki daha düşük fumonis B varlığından kaynaklandığını gösterdiği, Bakke-McKellep ve ark. (2008), somon balıklarında yaptıkları bir çalışmada, MON810 mısır çeşidi içeren yem ile beslemede, histolojik, sindirimle ilgili, metabolik ve immunolojik parametreleri inceledikleri, bu parametreler açısından MON810 mısır çeşidinin genetiği değiştirilmemiş eş değeri kadar somon balıklarının beslenmesinde güvenli bir biçimde kullanılabileceği yargısına vardıkları, Lucas ve ark.(2007), etlik piliçlerde yaptıkları çalışma sonucunda, MON810 mısır çeşidi içeren rasyonla beslenen gruplarda, genetiği değiştirilmemiş mısır içeren rasyonlarla beslenen grupla yem tüketimi, canlı ağırlık artışı, ölüm oranı ve kesim özellikleri açısından benzerlik gösterdiğinin tespit edildiği, Rossi ve ark. (2011), domuzlarda yaptıkları çalışmada canlı ağırlık, yem tüketimi ve yemden yararlanma oranları

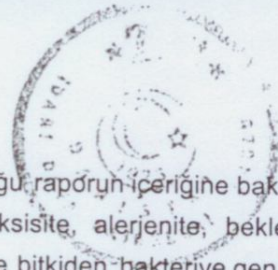

bakımından MON810 mısır çeşidi içeren rasyonla beslenen grupların, genetiği değiştirilmemiş mısır içeren rasyonlarla beslenen grup ile karşılaştırıldığında önemli farklar tespit etmedikleri, Donkin ve ark. (2003) iki yıl üst üste MON810 ekilen tarladan elde edilen ürünlerden hazırladıkları silaj ile süt ineklerini besledikleri, çalışma sonunda MON810 mısır çeşidinin, genetiği değiştirilmemiş eş değerine göre yem tüketimi, süt yağ oranı, süt verimi ve kompozisyonunu önemli düzeyde etkilemediği ve rumen sindiriminde de benzer değerler elde edildiği rapor edildiği, Steinke ve ark. (2010), süt ineklerinde yaptıkları çalışma sonunda, MON810 mısır çeşidinin genetiği değiştirilmemiş eş değerine göre kimyasal kompozisyon, protein ve yem tüketimi, süt kompozisyonu ve vücut kondüsyonu üzerine önemli bir etki yapmadığı belirtilerek, söz konusu raporun *Genel Sonuç ve Öneriler kısmında*; MON810 mısır çeşidi tanelerinin ülkemizde yem olarak kullanılmasının uygun olabileceği, *özellikle bitki dışı organizmalardan klonlanarak genetiği değiştirilmiş bitkilerinin geliştirilmesinde kullanılan genlerin, gerek genetiği değiştirilmiş bitkilerinin gerekse bunları tüketen hayvanların genomlarındaki olası olumsuz etkilerinin kısa sürede tam olarak ortaya çıkmayacağına göz önünde bulundurulması gerektiği*, bu görüşü doğrulayan USDA, FDA, EPA, CDC gibi ABD devlet kurumları, biyoteknoloji şirketlerini kapsamlı saha ve güvenlik araştırmalarına yönlendiren mevzuat düzenlemeleri yaptıkları, bu çerçevede oluşturulan kararlara göre; MON810 mısır çeşidi tarımsal özellikler ve çevresel risk açısından değerlendirildiğinde, geleneksel mısır çeşitleriyle farklı olmadığı sonucuna varıldığı, ancak, genetiği değiştirilmiş bitkilerin ülkemizde yetiştirilmesinin 5977 sayılı Kanun kapsamında yasak olmakla birlikte, ithal edilmesi düşünülen MON810 mısır çeşidi tanelerinin amaç dışı çevreye dağılması ve olası kaçak ekimler nedeniyle gen kaçışı riskinin olabileceğinin göz önünde bulundurulması, bu nedenle ithaline izin verilmesi durumunda yetkili kuruluşlar tarafından izlenmesi gerektiği belirtilmiştir.

Sosyo-Ekonomik Değerlendirme Komitesi'nin Raporunda ise; 1-) *Halk Sağlığı Açısından Yapılan Değerlendirmede*; genetiği değiştirilmiş ürünlerin üretiminde son yıllarda hızlı bir artış olduğu, dünyada 1996 yılında 1.7 milyon hektar olan ekim alanı 2009 yılında 80 kat artarak 134 milyon hektara ulaştığı, (Cilve,2009), bu artıştan GD mısırın da payını aldığı, GD ürünlerdeki bu artışın kullanılan herbisit miktarını da paralel bir şekilde artırdığı, dolayısıyla da bitkilerde kalıntı olarak bulunacak bu herbisitlerin pat geni taşıyan transgenik soya ve mısırla beslenen hayvanların et ve ürünlerinde kalıntı yaptığının bilindiği, (EFSA 2009), transgenik bitkilerin farklı memeli hayvanlarda akut ve kronik semptomlarının ortaya çıkması için toksikolojik testlerinin de uzun süreli yapılmasının (2 yıl) ayrı bir önem arz ettiği, sıçanlarda yapılan 90 günlük bir çalışmada 3 GD mısır çeşidinde (NK603 MON810 ve MON 863) sağlık risklerine sebep olacak kadar pestisitlerin bulunduğu bildirildiği, (De Vendomois ve ark. 2009), bazı yemlerde 400 ppm kalıntıya izin verildiği (Gasnier ve ark.2009), insan hücre hatlarında yapılan çalışmada glifosinat herbisitinin hücrelerde toksik etki gösterdiğinin bildirildiği (Gasnier ve ark. 2009), aynı çalışmada, 5 ppm glifosinat konsantrasyonunun hücrelerde DNA'ya zarar verdiğinin bildirildiği, Kanada'da 2011 yılında yapılan bir çalışmada hamile olmayan kadınların serumlarında glifosinata rastlanıldığının bildirildiği (Aris ve Leblanc, 2011), yapılan bu çalışmanın, herbisit kullanımının ne derece önemli ve yaygın olduğunu ve halk sağlığı açısından risk olabileceğini gösterdiği, MON810 mısır çeşidinin elde edilmesinde kullanılan gen aktarım yönetimi ve aktarılan genin moleküler karakterizasyonu ile ilgili literatür incelendiğinde bilinen herhangi bir olumsuz sonucuna rastlanmadığı ancak, transgenik bitkilerle yapılan bazı çalışmalar incelendiğinde bu bitkilerin tüketilmesinin insan sağlığına olumsuz etkilerinin olabileceğini gösteren bulgulara rastlanıldığı, özellikle transgenik DNA'nın memeli barsaklarında sindirilmeyip hücrelere kadar değişime uğramadan ulaşması ve genetiği değiştirilmiş (GD) ürünlerin üretiminde kullanılan glifosinat türevi herbisitlerin insan

vücudunda tespit edilmesinin GD gıdalar ve yem maddeleri konusunda yeni bir tartışmayı yaratacağı, bu bulguların teyit edilmesi ve GD bitkilerle ilgili şüpheleri ortadan kaldırmak için GD ürünlerin halk sağlığı ve çevreye verebilecek olası olumsuz etkilerinin ülkemizde yapılacak bilimsel çalışmalarla belirlenmesi ayrıca özellikle GD bitkilerin üretilmesiyle ilgili olan glifosinat herbisitlerinin kullanımının da mercek altına alınarak gıdalarda ve yem maddelerinde bulunan bu herbisitlerin seviyelerinin belirlenmesi gerektiği, yapılan anketlerin, tüketicinin satın alacağı ürünün GD ürünü olup olmadığını bilmek istediğini gösterdiği, (Kaynar,2009) bu nedenle tüketicinin tercih yapabilmesi için GD ürün etiketi taşımasının yasal düzenlemelerle sağlanmasının gerektiği, 2-)Sosyo-Ekonomik Değerlendirme Yönünden; ülkemizde mısırın üretimi ve tüketimi arasındaki farkın, yani yeterlilik oranlarının yıllar itibarıyla incelendiğinde destekleme politikaları, gümrük vergisi oranı, mazot ücreti ve diğer ekonomik olgulara göre farklılık gösterdiği, 2001 ila 2004 yılları arasında ülkemiz mısır ihtiyacı, %65 'civarında yerli üretimle karşılanmak ta iken, bu oranın 2005/2006 döneminde en yüksek seviyeye ulaşarak %93,15 olarak gerçekleştiği, 2009/2010 döneminde ise %79,99 olduğu, dolayısıyla bugün için ihtiyacın tamamının yerli üretimle karşılanamadığı, ancak, mısır üretimini teşvik edecek önlemlerin alınması ve ithalatta uygun koruma önlemlerinin alınmasıyla ithalata gerek kalmadan üretim artırılarak talebin tümüyle yerli üretimle karşılanabileceği, 3-)Hukuksal Değerlendirme Açısından; Biyogüvenlik Kanunu'nun çıkarılmasının önemli olduğu, bu düzenlemenin AB mevzuatına uyumlu olduğu, ancak genellikle on yıl süreyle verilen izinlerin beş yıla çekilmesinin ve her izin döneminde risklerin tekrar değerlendirilmesine olanak tanınmasının yararlı olacağı, değerlendirme yapılırken 4077 sayılı Tüketiciyi Koruma Kanunu, Rekabet Kanunu hükümlerinin ve tarafı olduğumuz Uluslararası Sözleşmelerinin hükümlerinin de dikkate alınması gerektiği, yaklaşık 30 yıllık bir teknolojinin sonucu olan GDO içeren ürünlerin insan ve çevre sağlığı üzerindeki olumsuz etkilerinin henüz somut olarak ortaya konulamamış ve gözlemlenememiş olmasının bu tür ürünlere "ihtiyatlılık ilkesi" kapsamında ihtiyatla yaklaşımını ve bu konuda alınacak tedbirleri üst sınırdaki tutmayı gerekli kıldığı, Türkiye'de tüketilen mısırın %75'inin hayvan sektöründe yem olarak kullanıldığı, bu yüzden kanatlı hayvan beslenmesinde enerji kaynağı olarak kullanılan mısırın tedarikinde meydana gelecek herhangi bir sıkıntının, sektörde büyük bir ekonomik kirize neden olacağını beklediği, bu açıdan bakıldığında ve teknik analiz kısmında yem olarak kullanımının dolaylı bir şekilde insan ve çevre sağlığı üzerinde olumsuz etkisinin olmadığı dikkate alınırca, MON810 mısırın hayvan yemi olarak kullanılmasının ülke ekonomisi açısından uygun olduğu, ancak, yerli mısır üreticilerimiz gelirlerinde azalmayı engellemek için ithalatının mutlaka denetim altında olması gerektiği görüşlerine yer verildikten sonra, Raporun Sonuç ve Komite Kararı kısımlarında, önerilerin ve alınması gereken tedbirlerin açıklandığı ve izin başvurusunda bulunulan genetiği değiştirilmiş melez mısır çeşidinin Türkiye'de üretimi yapılan geleneksel mısır çeşidine bulaşmaması için alınması gereken önlemler, denetim ve risk yönetimi ile ilgili önerilere özellikle dikkat çekildiği görülmektedir.

Risk Değerlendirme Komitesinin, uyuşmazlık konusu genetiği değiştirilmiş MON810 mısır çeşidi ve ürünlerinin insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevre ve biyolojik çeşitliliğe zararlı olup olmadığı, belirtilen yönlerden risk taşıyıp taşımadığı konusundaki değerlendirmelerinin, genellikle bu konuda daha önce çeşitli ülkelerde farklı yöntemlerle (laboratuvar çalışması, alan denemeleri, ürün karşılaştırma v.b.) yapılmış bilimsel çalışmaların sonuçlarına ve EFSA 2009 Raporuna dayandırıldığı, dolayısıyla, anılan Komite tarafından bu konuda ayrıca bir deney, test, alan çalışması ya da laboratuvar çalışmasının yapılmadığı görülmektedir.

Anılan Komitenin belirtilen yöntem izleyerek hazırlamış olduğu raporun içeriğine bakıldığında ise; söz konusu transgenik (genetiği değiştirilmiş) mısır çeşidinin toksisite, alerjenite, beklenmeyen etkileri, hedef dışı organizmalara etkileri, bitkiden bitkiye gen geçişleri ve bitkiden bakteriyeye gen geçişleri yönlerinden insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevre ve biyoçeşitliliğe zararı bulunmadığı; kontrol çeşidine, yani karşılaştırma yapılan genetiği değiştirilmemiş klasik mısır çeşidine göre belirtilen yönlerden önemli bir farklılık göstermediği yönünde bilimsel çalışmaların ve görüşlerin bulunduğu, ancak, bunun aksini ortaya koyan, söz konusu genetiği değiştirilmiş mısır çeşidinin belirtilen yönlerden insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevre ve biyoçeşitliliğe zararlı olduğunu belirten farklı ülkelerde, farklı yöntemlerle yapılmış ve literatürde yer alan bilimsel çalışmaların ve görüşlerin de bulunduğu anlaşılmaktadır. Nitekim, Biyogüvenlik Kurulunun 21/12/2011 günlü, 16 sayılı kararı ile hayvan yemi olarak ithal edilmesine ve piyasaya sunulmasına izin verilen transgenik MON08817XMON810 melez mısır çeşidine ilişkin olarak Risk Değerlendirme Komitesi tarafından düzenlenen raporda, bakılan davanın konusunu oluşturan GD MON810 mısır çeşidinin içinde bulunan Cry 1Ab proteinin çeşitli yönlerden (hedef dışı organizmalara etki, toksisite, alerjenite, bitkiden bitkiye ve bitkiden toprağa gen geçişleri ile özellikle geleneksel mısır ürününe bulaşma olasılığının yüksek olması) insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevreye ve biyoçeşitliliğe zararı olduğu yönünde bir çok bilimsel çalışmadan bahsedilmiş olup, uyuşmazlık konusu genetiği değiştirilmiş MON810 mısır çeşidinin genetiği değiştirilmiş MON88017 mısır çeşidi ile melezlenmesinden elde edilen transgenik MON88017XMON810 melez mısır çeşidinin hayvan yemi olarak kullanılmasına izin verilmesine dair Biyogüvenlik Kurulunun 21/12/2011 günlü, 16 sayılı kararına karşı açılan davada, Danıştay Onuncu Dairesince verilen yürütmenin durdurulması isteminin reddine ilişkin karara itiraz Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun 26/06/2013 günlü YD İtiraz No:2013/189 sayılı kararı ile kabul edilip anılan Kurul kararının yürütmesinin durdurulmasına karar verilmiştir.

Öte yandan, uyuşmazlık konusu transgenik mısır çeşidinin insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevre ve biyolojik çeşitliliğe zararlı olup olmadığı konusunda farklı bilimsel görüşlerin olduğuna, bu nedenle ülkemizde bu konuda bilimsel çalışma yapılarak konunun açıklığa kavuşturulmasına ihtiyaç olduğuna, ancak, söz konusu mısır çeşidinin öncelikle insan, hayvan ve geleneksel mısır çeşidine zararları olabileceğine dair bilimsel çalışmaların bulunduğu gözönüne alınarak bu konuya ihtiyatlılık ilkesi çerçevesinde yaklaşılması gerekliliğine, Sosyo-Ekonomik Komitenin raporunda da dikkat çekilmiştir. Bununla birlikte, her iki raporda da, dava konusu Kurul kararı ile yem olarak ithalatına ve piyasaya sunulmasına izin verilen genetiği değiştirilmiş mısır çeşidinin, kazara taşıma, kullanma muhafaza veya çeşitli yollarla ülkemizde üretilen geleneksel mısır çeşidine bulaşabileceğine dikkat çekilerek bu konuda alınması gereken önlemlere özellikle vurgu yapıldığı görülmektedir. Ülkemizdeki mısır üretiminin büyük oranda ülke ihtiyacını karşıladığı ve alınacak teşvik önlemleriyle ithalata gerek duyulmadan ihtiyacın tamamının ülke üretimi ile karşılanabileceği yönündeki tespitler birlikte değerlendirildiğinde, söz konusu genetiği değiştirilmiş mısır çeşidinden bulaşma riskinin oluşturacağı olumsuzluğun ülkemizde üretilen geleneksel mısır çeşidine vereceği zararın ve bu zararın ülke ekonomisine olumsuz yansımalarının göz ardı edilmemesi gerekir.

Belirtilen Komite raporlarında yer verilen değerlendirmeler karşısında, söz konusu genetiği değiştirilmiş mısır çeşidinin hayvan yemi olarak kullanılmasının insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevreye ve biyoçeşitliliğe zararlı olmadığı, dolayısıyla güvenilir olduğu sonucuna ulaşabilmek hukuken olanaklı değildir. Bu durum; insan, hayvan ve bitki sağlığını, çevreyi ve biyoçeşitliliği doğrudan ilgilendiren bu konuda "ihtiyatlılık ilkesi" çerçevesinde hareket edilmesini zorunlu kılmaktadır.

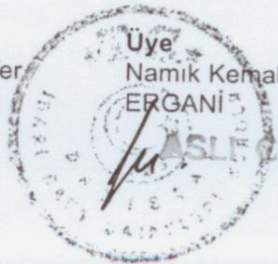
Zira, Risk Değerlendirme Komitesi'nin ve Sosyo-Ekonomik Komitenin raporlarında, bilimsel çalışmalara ve verilere dayalı olarak söz konusu genetiği değiştirilmiş mısır çeşidinin insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevre ve biyoçeşitliliğe kesinlikle zararlı olmadığı, dolayısıyla, bu konuda hiç bir endişenin ya da kuşkunun bulunmadığı yönünde herhangi bir saptama yapılmamıştır. Aksine, gerek MON810 mısır çeşidi için düzenlenen ve dosyada bulunan komite raporlarında, gerekse MON810 mısır çeşidinin MON88017 mısır çeşidi ile melezlenmesinden elde edilen MON88017xMON810 melez mısır çeşidi için düzenlenen ve Danıştay Onuncu Dairesinin E:2012/4881 sayılı dosyasında bulunan komite raporlarında, bu konudaki farklı bilimsel görüşler ortaya konulmuş ve yine bazı bilimsel çalışma sonuçlarına dayanılarak bu ürünün bazı yönlerden sakıncaları olabileceği (alerjenite, hedef dışı organizmaları etkilemesi, geleneksel ürüne, toprak bakterisine bulaşma riski gibi) belirtilmiş olmasına karşın, bu ürünün hayvan yemi olarak kullanılmasının uygun olduğu yönünde görüş bildirilmiştir. Ancak, komite raporlarının içeriğine göre söz konusu transgenik mısır çeşidinin insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevre ve biyoçeşitliliğe zararlı olduğu ve hayvan yemi olarak güvenilir şekilde kullanılabileceği gibi kesin bir sonuca varabilmenin olanaksız olması nedeniyle, raporların içeriği ile sonucu uyumlu bulunmamaktadır. Komite raporlarının sonucunda belirtilen görüşün aksine söz konusu rapordaki yer verilen bilimsel çalışma sonuçları ve bilimsel görüşler ağırlıklı olarak, genetiği değiştirilmiş bu mısır çeşidinin çeşitli yönlerden insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevreye ve biyoçeşitliliğe zararlarının bulunduğu, dolayısıyla, bu konuda ciddi endişelerin bulunduğu istikametindedir. Ayrıca, MON88017xMON810 melez mısır çeşidine yönelik olarak hazırlanan Risk Değerlendirme Komitesi Raporunda, MON810 mısır çeşidinde yer alan Cry1Ab proteinin özellikle hedef dışı organizmalara etki, gen geçişleri ve bulaşma yönünden insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevreye ve biyoçeşitliliğe zararlı olabileceği yönünde bir çok bilimsel çalışmadan bahsedilmiş iken, bakılan davadaki Risk Değerlendirme Raporlarında ise, MON810 mısır çeşidinde yer alan söz konusu protein ile ilgili olarak anılan bilimsel çalışmalardan bahsedilmediği aynı tespitlere yer verilmediği görülmüş olup, bu yönden her iki rapor arasında da bir uyumsuzluk bulunmaktadır.

Bu nedenle; genetiği değiştirilmiş MON810 mısır çeşidinin hayvan yemi olarak kullanılmasının insan, hayvan ve bitki sağlığına, çevreye ve biyoçeşitliliğe zarar veremeyeceği ve güvenli olduğu Biyogüvenlik Kanunu'nun 2/ü maddesinde öngörülen şekilde bilimsel yöntemlerle somut olarak ortaya konulmadan, söz konusu genetiği değiştirilmiş mısır çeşidinin hayvan yemi olarak kullanılması amacıyla ithaline ve piyasaya sunulmasına izin verilmesine ilişkin dava konusu Biyogüvenlik Kurulu kararında, Anayasanın 56. maddesi hükmüne, tarafı olduğumuz uluslararası sözleşmelere, Biyogüvenlik Kanunu hükümlerine, dolayısıyla hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle; davacının itirazının KABULÜNE, Danıştay Onuncu Dairesince verilen itiraza konu kararın kaldırılarak, 2577 sayılı Yasanın 27/2. maddesinde öngörülen koşulların gerçekleşmiş olması nedeniyle, dava konusu Biyogüvenlik Kurulu kararının yürütmesinin durdurulmasına, 26/06/2013 gününde oyçokluğu ile karar verildi.

Başkan
Sinan
YÖRÜKOĞLU

Üye
Halide Ayfer
ÖZDEMİR

Üye
Gürsel
MEKİK

Üye
Şaban
İŞİK

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
YD İtiraz No : 2013/188

Üye
Ali İhsan
ŞAHİN

Üye
İbrahim
ALİUSTA

Üye
Halil
ÇIRAK

Üye
Mustafa
GÖKÇEK
X

Üye
Vahit
BEKTAŞ
X

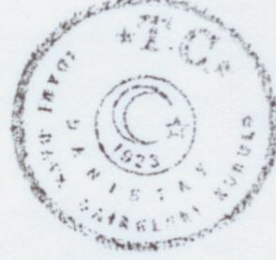
Üye
Hasan
GÜZELER
X

Üye
Orhan
BOYRAZ

Üye
Yalçın
EKMEKÇİ
X

Üye
Prof. Dr. Ali Dursun
ULUSOY

Üye
Fatih
CİHANGİR

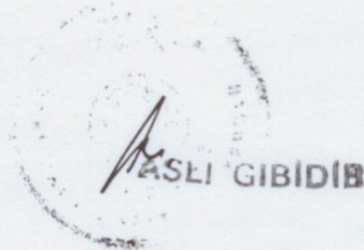
KARŞI OY

X- Yürütmenin durdurulmasına karar verilebilmesi için, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27. maddesinde öngörülen koşulların bakılan uyuşmazlıkta gerçekleşmediği anlaşıldığından, yürütmenin durdurulması isteminin reddine ilişkin Daire kararına yapılan itirazın reddi gerektiği oyuyla, karara karşıyız.

Üye
Mustafa
GÖKÇEK

Üye
Hasan
GÜZELER

Üye
Yalçın
EKMEKÇİ

T.C.
DANIŞTAY
ONUNCU DAİRE
Esas No : 2012/4283

Davacılar ve Yürütmenin Durdurulmasını İsteyenler :

- 1-Ekoloji Kollektifi Derneği
- 2-Tüketici Hakları Derneği
- 3-TMMOB Çevre Mühendisleri Odası

Vekilleri : Av. Emre Baturay Altınok
Kahraman Kadın Sokak No:18/1
GOP Çankaya-ANKARA

Vekili : Av. Zuhal Sirkecioğlu Dönmez
Bestekar Sk. No:49/5 Kavaklıdere/ANKARA

Davalı : Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı/ANKARA
(Biyogüvenlik Kurulu'na İzafeten)

Vekili : Hukuk Müşaviri Aylin Polat - Aynı yerde

Davanın Özeti : Biyogüvenlik Kurulu'nun, genetiği değiştirilmiş MON810 mısır çeşidi ve ürünlerinin hayvan yemlerinde kullanılmasına izin verilmesi yolundaki 21.4.2012 tarih ve 28271 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 18 sayılı kararının iptali ve yürütülmesinin durdurulması istenilmektedir.

Danıştay Tetkik Hâkimi : Yahya Şahin

Düşüncesi : Yürütmenin durdurulması isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onuncu Dairesince; davalı idarenin savunması alındıktan sonra incelenmesine karar verilen yürütmenin durdurulması istemi, savunmanın geldiği görülmekle yeniden incelendi, gereği görüldü :

Davanın durumu ve uyuşmazlığın hukuki niteliğine göre, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27. maddesinde öngörülen koşulların bu aşamada gerçekleşmediği anlaşıldığından yürütmenin durdurulması isteminin reddine, bu kararın tebliğini izleyen günden itibaren yedi (7) gün içinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kuruluna itiraz edilebileceğinin taraflara duyurulmasına, 23.1.2013 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan
Mehmet Rıza
ÜNLÜÇAY

Üye
Tülün
ÖZDEMİR

Üye
Ali
KAZAN

Üye
Mustafa
ELÇİM

Üye
İsmail Hakkı
SAYIN

